

**13 juni**

## **Hoe we verrast werden door Teun en Nel**

Gisteravond in het hotel gegeten. De eigenaresse had gekookt en het smaakte best. Toen we mooi aanzaten, stapte er een fietser binnen. Wij applaudiseerden voor hem, hij boog en zei: 'Weten jullie wel waarom jullie klappen?' We wisten niet waar hij op doelde. 'Ik heb vandaag 5.000 kilometer gefietst!' Wat een prestatie! Later spraken we hem weer. Hij had onderdak gevonden in de psychiatrische kliniek. Daar zijn enkele cellen speciaal voor pelgrims. Zijn cel was sober, maar kraakhelder. Eigenlijk moest hij om half acht binnen zijn, maar hij had dispensatie (en een sleutel) gekregen.

Dan nu zondag 13 juni. Het ontbijt is voor Hollandse begrippen wat karig, dus ik haal brood en beleg uit de auto om iets klaar te maken voor onderweg. Na het afscheid van de groep eerst naar de bakker op het plein, die vanzelfsprekend open is. Bruin brood zoeken is nog steeds niet makkelijk. Dan op pad. Langs eindeloze dennenbossen en tamelijk rechte wegen door Les Landes. In het dorpje Moustey is een restaurant met Nederlandse eigenaren. Daar strijken we neer. Bij het mooie kerkje staat een steen met schelp en daarbij 1.000 km naar Santiago. Natuurlijk gaat de groep daar op de foto. René belt zijn vrouw Marga, ze is jarig vandaag en we zingen uit volle borst voor haar. Als felicitatie maar ook omdat René's stem enigszins weggevallen is, niet van ontroering maar van schorheid.

Verder maar weer. Ik krijg ingefluisterd dat ons bij het gehucht Vieux-Richet (enkele kilometers voorbij onze stop) een verrassing wacht. Teun en Nel Romein uit Wognum fietsen ook in deze streek rond en zullen daar een groet voor ons ophangen. Dus rijden wij met de auto snel voor de groep uit om de reacties te filmen. Onder een verkeersbord hangt een karton met daarop: Hup Wognum, groeten van Teun en Nel Romein. Een gejuich gaat op als de fietsers dit zien. Foto's maken en dan weer door!

Ruud en ik gaan naar de markt in Labouheyre, waar we kaas, kersen, dadels, noga en vijgen kopen. Vandaag is het in Frankrijk Vaderdag dus we kunnen mooi trakteren. In de kerk Saint Jacques (met een gebrandschilderd raam met

Jacob als pelgrim en met schelpen in de boog in het portaal) steek ik een kaarsje op voor de groep. Net op dat moment komen enkele rijders binnen. Leuk!

We lunchen bij een speeltuintje in Lesperon. Daar staat een tafel en enkele bankjes. Vervolgens rijden wij door naar de mooie stad Dax. Hotel zoeken en van alles regelen en dan met wijn en bier genoeglijk op het terras wachten op de groep. In het hotel is geen mogelijkheid om met elkaar te evalueren, dus doen we dat deze keer in de open lucht. Iedereen heeft plezierig gefietst, alleen de route was wat eentonig: een wandeletappe volgens de kenners.

Willem de Jong geeft zijn visie op deze dag.

Vandaag ben ik aan de buurt om een stukje te schrijven, ik had zo als ze zeggen in het begin van de dag pap in mijn benen. Het eerste stuk tot aan de koffie was gelukkig voor mij dan ook maar een 55 kilometer. In Mousty komen we terecht bij een Nederlands echtpaar die hier een restaurant hebben. Heerlijk lekkernijen bij de koffie, het was tenslotte Vaderdag in Frankrijk. Ik zelf moet nog een weekje wachten voor ik mijn kado mag uit pakken welke ik mee heb gekregen van de kinderen voor onderweg. Het tweede traject tot de lunch, verliep voor mij nog niet helemaal lekker, het ging wel beter maar nog niet top.

De lunch hebben we in een kinderspeeltuin genoten in Lesperon, Ina en Ruud hadden weer gezorgd voor een heerlijke maaltijd, met lekkere dingen zoals kersen, tomaat en komkommer. Dit heeft mij goed gedaan, hierna stap ik weer op de fiets en heb het laatste stuk weer lekker mee kunnen fietsen.

Onderweg is het gezellig, regelmatig kom je naast een ander te fietsen en iedereen weet dan toch wel weer wat anders te vertellen. De dag zelf vandaag was groten deels door de bossen. Een vlakke etappe, dat gaat de komende dagen wel veranderen, als ik in het boekje kijk van de reis.